

Apel
Rady Północno-Wschodniej Izby Lekarsko Weterynaryjnej
nr 1/2016 z dnia 2 marca 2016 roku

w sprawie zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 roku o zakładach leczniczych dla zwierząt

Rada Północno-Wschodniej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej zwraca się z apelem do Krajowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej o podjęcie inicjatywy mającej na celu dokonanie istotnych zmian w ustawie z dnia 18.12.2003r o zakładach leczniczych dla zwierząt (zwanej dalej: Ustawą) w zakresie wzmocnienia uprawnień organów samorządu lekarsko-weterynaryjnego do kontroli nowo rejestrowanych zakładów leczniczych zwierząt (dalej: ZLZ), a także zapewnienia właściwej jakości usług weterynaryjnych w nowo otwieranych ZLZ, jak również ZLZ, w których kierownikiem zostaje lekarz weterynarii nie posiadający doświadczenia w wykonywaniu zawodu.

Dotychczasowe doświadczenia Rady PWILW wskazują, że w obecnym porządku prawnym rola rady izby lekarsko – weterynaryjnej (dalej: Rada) przy rejestracji nowych ZLZ jest iluzoryczna. Procedura rejestracji ZLZ określona w art. 17 Ustawy, w której to rada, po wypełnieniu warunków formalnych przez wnioskodawcę, dokonuje rejestracji ZLZ (obowiązek rejestracji) nie mając rzeczywistej wiedzy, co do tego w jakim stanie technicznym, wyposażenia, logistycznym jest nowo tworzony ZLZ, jest w ocenie Rady PWILW nieprawidłowa. Z przepisu tego wynika bowiem, że kontrola spełnienia warunków jakim musi sprostać ZLZ następuje już do podjęcia przez Radę uchwały o jego zarejestrowaniu. Taka sytuacja rodzi ryzyko rejestracji ZLZ niespełniającego wymogów ustawowych, a przez to może rzutować na jakość świadczonych przez ten ZLZ usług weterynaryjnych. O ile wydaje się, że w przypadku uchybień usuwalnych kwestia ta nie jest tak poważna, o tyle w przypadku uchybień nieodwracalnych - np. dotyczących warunków technicznych lokalu - powoduje, że Rada, podejmując uchwałę o rejestracji ZLZ, nie ma wiedzy o tym, że ZLZ nie spełnia kryteriów ustawowych i określonych w innych przepisach w zasadzie naraża się na odpowiedzialność względem podmiotów trzecich korzystających z usług danego ZLZ. Wydając uchwałę o rejestracji Rada niejako potwierdza zgodność z prawem funkcjonowania ZLZ, który od samego początku może nie spełniać norm funkcjonowania określonych przepisami prawa. Logicznym wydaje się rozwiązanie, iż kontrola ZLZ dokonywana przez wybranych członków Rady powinna mieć miejsce w okresie

między datą złożenia wniosku o rejestrację, a datą podjęcia uchwały w przedmiocie rejestracji ZLZ. W przypadku nie spełnienia wymagań przez organ założycielski ZLZ, w czasie przed podjęciem uchwały kontrola ZLZ umożliwiłaby usunięcie ewentualnych uchybień i następnie dokonanie rejestracji ZLZ spełniającego wszystkie wymagane przepisami prawa wymogi. Z kolei w przypadku stwierdzenia uchybień takiego rodzaju, że nie mogą być one sanowane, kontrola skutecznie uniemożliwi rejestrację takiego ZLZ i uchroni usługobiorców przed skutkami niewłaściwie wykonanych usług weterynaryjnych.

Kolejną kwestią istotną ze względu na jakość usług weterynaryjnych jest wymóg powierzenia funkcji kierownika ZLZ osobie posiadającej odpowiednie doświadczenie w wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii. Obecne uregulowanie zawarte w art. 13 Ustawy wskazujące na brak konieczności pracy w zawodzie lekarza weterynarii przy wykonywaniu funkcji kierownika gabinetu, roczny okres pracy przy wykonywaniu funkcji kierownika przychodni i dwuletni przy wykonywaniu funkcji kierownika lecznicy weterynaryjnej nie zapewnia w sposób odpowiedni bezpieczeństwa świadczenia dobrej jakości usług weterynaryjnych. Nie wymaga szczegółowego uzasadnienia, że przygotowanie praktyczne konieczne jest nie tylko do prawidłowego wykonywania nawet podstawowych zabiegów, ale również do stawiania właściwej diagnozy, doboru leków do stwierdzonego schorzenia czy prowadzenia dokumentacji medycznej, a niedociągnięcia rzutują na jakość usług i opinię środowiska lekarsko-weterynaryjnego. Osoba nie posiadająca takiej wiedzy, jako kierownik, nie może w sposób odpowiedni nadzorować pracy personelu, albowiem nie mając odpowiedniego doświadczenia i praktyki nie jest w stanie jej wykonać a tym bardziej ocenić. W ocenie Rady PWILW w/w okresy powinny wynosić odpowiednio rok, 2 lata i 3 lata, co z jednej strony wyeliminuje ryzyko prowadzenia gabinetów przez osoby nie posiadające żadnego doświadczenia w wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii, a w stosunku do pozostałych rodzajów ZLZ zapewni odpowiednie kwalifikacje kierowników stosownie do rangi ZLZ. Ponadto ustawa winna wskazywać na obowiązek udokumentowania praktyki zawodowej, stosownymi, określonymi w niej dokumentami.

W ostatnim czasie, na tle działalności Rady PWILW, odnotowano także niepożądane przypadki, iż kierownikiem w ZLZ jest ustanawiany lekarz weterynarii pochodzący z innej izby lekarsko-weterynaryjnej, aniżeli właściwej Izby ze względu na miejsce położenia ZLZ. W praktyce stwarza to istotne trudności w kontroli takiego zakładu, gdyż w większości przypadków kierownik, którego miejsce zamieszkania jest oddalone nawet o kilkaset kilometrów, nie jest obecny podczas kontroli i nie składa niezbędnych wyjaśnień. Doświadczenie Rady wskazuje także, że w takich przypadkach funkcja takiego kierownika

jest niejako fikcyjna, gdyż mimo oznaczenia, że jest on obecny w konkretnych godzinach w ZLZ fizycznie go tam nie ma. Takiej sytuacji nie można uznać za pożądaną, albowiem w praktyce okazuje się, że ZLZ wcale nie kieruje wyznaczony kierownik, a inne osoby do tego nie powołane. Rada PWILW postuluje zatem aby dokonać zmian w przepisie art. 13 ust. 5 Ustawy w ten sposób, aby dookreślić, że kierownik ZLZ położnego na terenie danej Izby musi być członkiem tej izby. Wniosek jest tym bardziej uzasadniony jeśli weźmie się pod uwagę okoliczność, iż zgodnie z Ustawą lekarz weterynarii może pełnić funkcję kierownika tylko jednego ZLZ równocześnie.

Powyżej sygnalizowane problemy praktyczne, wymagające w ocenie Rady PWILW zmian, nie wyczerpują całej materii konieczności nowelizacji Ustawy, ale stanowią uzasadnioną podstawę do weryfikacji procedury rejestracji i kontroli ZLZ i podjęcie odpowiedniej inicjatywy przez Krajową Radę Lekarsko – Weterynaryjną.

Handwritten signatures in blue ink, including a large signature at the top left, a smaller one below it, and several others in the center and right, some with names like 'W. Bon' and 'yeli' visible.